

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/118/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820202468
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8820202468.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltéšom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanej: Z. V., T.. XX.XX.XXXX, U. H. Ž. XXX, XXX XX Ž., o zaplatenie 4052,59 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu zamietá.

Žalovanej priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 30.9.2020 domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 4052,59 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z uvedenej sumy od 28.2.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaná uzatvorili spolu dňa 23.01.2015 zmluvu o pôžičke č.5023764, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku v sume 4085,04 eur („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 92,80 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 11.136,- eur. Žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy uhradila sumu 2976,- eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 26.12.2017 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovanú upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.02.2018 úver zosplatiť, o čom bola žalovaná informovaná listom z dňa 22.02.2018 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaná dostala do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne Žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods. 9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne Sp.zn: 17Co/447/2016. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 11.4 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovanej

ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 4052,59 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru. Súčasťou pohľadávky žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 0 eur. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetne veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 446,50 eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

2. Žalovaná k žalobe žalobcu uviedla, že dlžnú sumu už uhradzať nechce, nakoľko podľa jej názoru už uhradila dosť finančných prostriedkov k tejto zmluve. Pre prípad, že by u súd predsa len zaviazal na zaplatenie nejakej dlžnej sumy, žiadala o povolenie uhradiť dlh v splátkach po 15,- eur vzhľadom k svojim majetkovým pomerom.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby notárskou zápisnicou, prílohou 1 projektu, zmluvou o poskytnutí pôžičky z 23.1.2015, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, všeobecnými poistnými podmienkami, súhlasom so spracovaním osobných údajov, predžalobnou upomienkou zo dňa 29.12.2017, kópiou doručky, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.02.2018, prehľadom splátok a úhrad k zmluve č. 5023764, vyjadreniami žalobcu z 11.1.2021, 9.2.2021, 15.3.2021, 1.4.2021 s prílohami, a to prílohami č. 1 a č.3, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 26.03.2021, odvolaním splnomocnenia, žiadosťou o postúpenie a prevod z 23.3.2021, dodatkom č. 4 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, vyjadreniami žalobcu z 17.5.2021, tlačivom pre dokladovanie pomerov žalovanej z 10.6.2021 s prílohami, a to potvrdeniami o poberaní dávky v hmotnej núdzi za roky 2020 a 2021 a poberaní prídavku na dieťa, pracovnou zmluvou z 18.5.2020 a dodatkom k pracovnej zmluve z 30.12.2020, platobnými dokladmi SIPO za obdobie 1/2021 a 5/2021, písomným podaním žalobcu z 13.8.2021 s prílohami, a to zmluvou o úvere z 26.6.2014, faktúrou č. 8044140080, zmluvou o úvere z 13.1.2015 s jej súčasťami, zmluvou o úvere z 2.12.2013 s jej súčasťami, faktúrou č. 9044130326, zmluvou o úvere z 24.7.2014 s odovzdávacím protokolom, zmluvou o úvere z 26.5.2014 s jej súčasťami, zmluvou o úvere z 3.9.2013 so zmluvnými podmienkami, kópiou občianskeho preukazu žalovanej, kópiou doručky, prehľadom splátok a úhrad k zmluve č. 5023764, zmluvou o úvere z 23.1.2015, vyjadrením žalobcu z 21.10.2021 spolu s prílohami a to zmluvou č. 20313280 z 1.11.2012, faktúrou č. 120035 z 3.11.2012, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, zmluvou o poskytnutí pôžičky č.5014696 z 24.5.2012, fotokópiou dokladov žalovanej, zmluvou o pôžičke z 16.5.2012, č. 20215086 spolu s jej súčasťami, faktúrou z 16.5.2012 a položkami výpisu, prehľadom splátok a úhrad k zmluve č. 1986789, prehľadom splátok a úhrad k zmluve č. 5014696, prehľadom splátok a úhrad k zmluve č. 5019946, prehľadom splátok a úhrad k zmluve č. 5023764, prehľadom splátok a úhrad k zmluve č. 20215086, prehľadom splátok a úhrad k zmluve č. 20313280, prehľadom splátok a úhrad k zmluve č. 20567144, prehľadom splátok a úhrad k zmluve č. 20697945, prehľadom splátok a úhrad k zmluve č. 20718614, prehľadom splátok a úhrad k zmluve č. 20740128, prehľadom splátok a úhrad k zmluve č. 20089508, doručenkou z 8.1.2018, prehľadom splátok a úhrad k zmluve č. 5023764, zmluvou o poskytnutí pôžičky z 13.1.2015, kópiou dokladov žalovanej, súhlasom so spracovaním osobných údajov, štandardnými európskymi informáciami, informáciu o RPMN, všeobecnými obchodnými podmienkami, vyjadrením žalobcu z 26.11.2021, vyjadrením žalobcu z 20.12.2021 s prílohami a to zmluvou o pôžičke z 17.6.2011 s podmienkami k zmluve, faktúrou č. 904411078, zmluvou o pôžičke z 13.9.2010, spolu s podmienkami k zmluve, potvrdeniami o poberaní rodičovského príspevku, zmluvou o pôžičke č. 1093700607, faktúrou č. 20100038, príjmovým dokladom z 3.9.2010, prehľadom splátok a úhrad k zmluve č. 1986789, prehľadom splátok a úhrad k zmluve č. 20089508, položkami výpisu č. 109, vyjadrením žalobcu z 12.1.2022 a zistil nasledovný skutkový stav:

4. V priebehu konania podal pôvodný žalobca na tunajší súd návrh na zmenu na strane žalobcu. Súd uznesením zo dňa 06.04.2021, č.k. 5Csp/118/2020 - 89 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, a na jej miesto do konania vstúpil ako žalobca Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154. Pôvodný žalobca ako postupca ku dňu 23.03.2021 postúpil žalobcovi ako postupníkovi pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania, pričom žalovanej postupca zaslal oznámenie o postúpení pohľadávky. Predložil tiež Žiadosť o postúpenie a prevod z 23.03.2021 a Dodatok č. 4 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok ako aj prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok,

v ktorých je špecifikovaná aj pohľadávka proti žalovanej. Tým je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

5. Právny predchodca žalobcu ako spoločnosť a žalovaná ako klient uzavreli dňa 13.01.2015 zmluvu o pôžičke č.5023764, pričom schválená výška pôžičky predstavovala sumu 4085,04 eur, ktorú mala žalovaná uhradiť v 120 splátkach a celková suma pôžičky predstavovala 10 417,20 eur, výška mesačnej splátky sumu 92,80 eur a ročná úroková sadzba 25,40 %. RPMN bola uvedená vo výške 25,40%. Podľa bodu III. zmluvy klient žiada, aby sa z poskytnutej pôžičky uhradili podľa špecifikácie jeho záväzky voči spoločnosti a záväzky voči VÚB,a.s., kde spoločnosť vystupuje ako správca.

6. Jednalo sa o zmluvu č. 5019946 z 13.09.2013, kde výška záväzku predstavovala 2389,71 eur, zmluvu č.20567144 z 02.12.2013, kde výška záväzku predstavovala 529,75 eur, zmluvu č.20697945 z 26.05.2014, kde výška záväzku predstavovala 248,68 eur, zmluvu č. 20718614 z 26.06.2014, kde výška záväzku predstavovala 422,63 eur, zmluvu č.20740128 z 24.07.2014, kde výška záväzku predstavovala 494,27 eur.

7. Žalobca listom zo dňa 29.12.2017 upozornil žalovanú, že v prípade neuhradenia nedoplatku na splátkach do 05.02.2018, úver zosplatní. Žalovanej bola výzva doručená 08.01.2018. Žalobca listom zo dňa 22.02.2018 oznámil žalovanej, že vyhlásil okamžitú splatnosť úveru.

8. Z prehľadu splátok a úhrad k zmluve č. 5023764 súd zistil, že žalovaná splátkami pôžičky pred podaním žaloby celkovo uhradila sumu 2976,- eur.

9. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 13.08.2021 uviedol, že uplatnená pohľadávka predstavuje nesplatený úver poskytnutý žalovanej právnym predchodcom žalobcu na základe zmluvy (Zmluva o poskytnutí pôžičky) ev.č. 5023764. Uplatnená pohľadávka predstavuje nezaplatenú časť úveru. Podľa žalobcu sa žalovaná zaviazala poskytnutý úver v sume 4085,04 eur zaplatiť formou 120 pravidelných mesačných splátok v sume vo výške 86,81 eur splatných k 20. dňu v mesiaci. Celkovo sa žalovaná zaviazala zaplatiť sumu 10.417,20 eur. Žalovaná do začatia konania zaplatila na úverovú pohľadávku sumu 2.976 eur, čo podľa žalobcu preukazujeme predloženým prehľadom úhrad. Z dôvodu neplnenia platobných povinností žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovaného na jednorázové zaplatenie dlžného zostatku. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad je zrejma platobná disciplína žalovaného, pričom uplatnená pohľadávka v sume 4052,59 eur s prísl. je vypočítaná ako súčet nesplatenej úverovej istiny v sume 4052,59 eur čo predstavuje celkovú dlžnú sumu úveru ku dňu predčasného ukončenia úverového vzťahu vrátane nesplatených úverových splátok, ktorú sa žalovaný zaviazal v zmysle zmluvných podmienok úverovej zmluvy zaplatiť. Nakoľko žalovaný svoje platobné povinnosti neplnil riadne a včas, právny predchodca vyzval listom zo dňa 27.08.2017 žalovaného na jednorázovú úhradu dlžnej sumy v lehote do troch dní od doručenia výzvy pre neplnenie splátok úveru zo strany žalovaného riadne a včas, pre nesplnenie v poradí 33. mesačnej splátky splatnej dňa 20.10.2017. Žalovaná si podľa žalobcu predmetnú písomnosť prevzala dňa 08.01.2018, prostredníctvom splnomocnenej osoby, čo dokumentujeme vrátenou doručenkou späť na adresu pôvodného žalobcu. Žalobca uviedol, že uplatnená pohľadávka v sume 4052,59 eur pozostáva z dlžnej sumy 364,80 eur, ktorá predstavuje nasledovné neuhradené úverové splátky: č. 33 splatná dňa 20.10.2017 v sume 86,40 eur, č. 34 splatná dňa 20.11.2017 v sume 92,80 eur, č. 35 splatná dňa 20.12.2017 v sume 92,80 eur, č. 36 splatná dňa 20.13.2017 v sume 92,80 eur, sumy predčasne zosplatennej istiny zostatku úveru v sume 3.687,79 eur, ktorá predstavuje zostatok len „čistej“ istiny úveru bez navýšenia o zmluvné úroky. Za účelom preukázania schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver poukázal žalobca na to, že právny predchodca žalobcu prostredníctvom svojho interného schvaľovacieho systému overil pravdivosť údajov uvedených klientom v jeho žiadosti resp. zmluve o úvere. Pred poskytnutím úveru skúmal prostredníctvom sociálnej poisťovne príjmy, výdavky (zrážky) a trvanie zamestnania. Zmluvou o poskytnutí pôžičky e.č. 5023764 boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky na financovanie záväzkov z úverových zmlúv č. 5019946 od spoločnosti Slovenská požíčovňa zo dňa 13.9.2013, č. 20567144 od spoločnosti Quatro z 2.12.2013, č. 20697945 od spoločnosti Quatro z 26.5.2014, č. 20718614 od spoločnosti Quatro z 26.6.2014, č. 20740128 od spoločnosti Quatro zo dňa 24.7.2014. Žalobca v podaní ďalej uviedol, že pri takomto type pôžičiek dochádza k vyrovnaniu vyplácaných zmlúv len prostredníctvom tzv. technických úhrad (nefinančné transakcie v rámci spoločnosti), nakoľko predchádzajúci veriteľ pohľadávok - spoločnosť Consumer Finance Holding nevykonáva finančné operácie (si nezasiela finančné prostriedky) sám medzi sebou.

Jedná sa tak o konsolidáciu „starých“ nesplatených úverov žalovaného pod jeden úver. Už zo samotného účelu pôžičky uvedeného v bode III. Zmluvy o poskytnutí pôžičky podľa žalobcu jednoznačne preukázateľný jej účel, ktorým bola konsolidácia záväzkov žalovaného formou novácie záväzku. Nováciou zanikli predošlé pohľadávky žalovaného, pričom tieto ako také nie sú predmetom tohto konania.

10. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili spolu dňa 26.06.2014 zmluvu o pôžičke č.20718614 na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku v sume 438,80 eur na kúpu tovaru („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 71 mesačných splátkach v sume 10,29 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 710 eur. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 19,15% a ročná úroková sadzba vo výške 19,15%. Termín konečnej splatnosti bol 5/2020. Z faktúry č. 8044140080 vyplýva, že žalovaná kúpila tovar (Iget Family N7/Android, Iget Star P450B a Mora KS 12GW) v sume 438,80 eur.

11. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná splátkami pôžičky celkovo uhradila k zmluve 20718614 sumu 484,37 eur.

12. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili spolu dňa 02.12.2013 zmluvu o pôžičke č.20567144 na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku v sume 630,96 eur („Schválená výška pôžičky“) na kúpu spotrebného tovaru. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 55 mesačných splátkach v sume 15,44 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 825 eur. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 12,79 % a ročná úroková sadzba vo výške 12,79%. Termín konečnej splatnosti bol 07/2018. Z faktúry č. 90441330326 vyplýva, že žalovaná kúpila tovar (Topcom Wrist 3500, Zelmer 39Z010, Samsung UE32EH4003, Hama 108271 Piscine obal 8, Acer Iconia Tab a1 - 810 white/Andro) v sume 630,96 eur.

13. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná splátkami pôžičky celkovo uhradila k zmluve 20567144 sumu 715,03 eur.

14. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili spolu dňa 24.07.2014 zmluvu o pôžičke č.20740128 na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku v sume 517,61 eur („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume 17,50 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 816,48 eur. Žalovaná pri podpise zmluvy uhradila akontáciu 10 eur RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 27,41 % a ročná úroková sadzba vo výške 27,41%. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 08/2018.

15. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná splátkami pôžičky celkovo uhradila k zmluve 20740128 sumu 639,28 eur.

16. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili spolu dňa 26.05.2014 zmluvu o pôžičke č.20697945 na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku v sume 290,- eur („Schválená výška pôžičky“). Na kúpu spotrebného tovaru. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 37 mesačných splátkach v sume 10 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 370 eur. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 17,38% a ročná úroková sadzba vo výške 17,38%.

17. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná splátkami pôžičky celkovo uhradila k zmluve 20697945 sumu 318,68 eur.

18. Právny predchodca žalobcu ako spoločnosť a žalovaná ako klient uzavreli dňa 03.09.2013 zmluvu o pôžičke č.5019946, pričom schválená výška pôžičky predstavovala sumu 2444,03 eur, ktorú mala žalovaná uhradiť v 96 splátkach a celková suma pôžičky predstavovala 6160,32 eur, výška mesačnej splátky sumu 64,17 eur a ročná úroková sadzba 32 %. RPMN bola uvedená vo výške 32%. Termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý 9/2021. Podľa bodu IV. zmluvy klient žiada, aby sa z poskytnutej pôžičky uhradili podľa špecifikácie jeho záväzky voči spoločnosti a záväzky voči VÚB,a.s., kde spoločnosť vystupuje ako správca.

19. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná splátkami pôžičky celkovo uhradila k zmluve 5019946 sumu 3423,11 eur.

20. Jednalo sa o zmluvu č.20215086 z 16.05.2012, kde výška záväzku predstavovala 188,06 eur, zmluvu č.5014696 z 07.06.2012, kde výška záväzku predstavovala 1479,33 eur, zmluvu č.20313280 z 31.10.2012, kde výška záväzku predstavovala 276,64 eur a poskytnutá hotovosť v sume 500 eur.

21. V podaní doručeným súdu dňa 21.10.2021 žalobca uviedol, že požaduje úrok z omeškania zo sumy 4052,59 eur od 28.02.2018. Spolu s podaním doručil súdu zmluvy skonsolidovanej zmluvy č.5019946 z 03.09.2013 a prehľady splácania.

22. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili spolu dňa 01.11.2012 (31.10.2012) zmluvu o pôžičke č.20313280 na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku v sume 355,- eur („Schválená výška pôžičky“) na kúpu spotrebného tovaru. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 31 mesačných splátkach v sume 15,44 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 478,64 eur. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý 5/2015. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 23,58% a ročná úroková sadzba vo výške 23,58% . Z faktúry č.120035 vyplýva, že žalovaná kúpila tovar (nábytok - stolový sed) v sume 355 eur.

23. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná splátkami pôžičky celkovo uhradila k zmluve 20313280 sumu 415,60 eur.

24. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili spolu dňa 16.05.2012 zmluvu o pôžičke č.20215086 na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku v sume 341 eur („Schválená výška pôžičky“) na kúpu spotrebného tovaru. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 29 mesačných splátkach v sume 15,44 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 447,76 eur. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 22,48% a ročná úroková sadzba vo výške 22,48%. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 10/2014. Žalovaná pri podpise zmluvy uhradila akontáciu v sume 38 eur. Z faktúry č. 9044120045 vyplýva, že žalovaná kúpila tovar (Acer AS 5349 -B814 G50Mnkk/ WIN7H) v sume 379 eur.

25. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná splátkami pôžičky celkovo uhradila k zmluve 20215086 sumu 457,66 eur.

26. Právny predchodca žalobcu ako spoločnosť a žalovaná ako klient uzavreli dňa 01.06.2012 zmluvu o pôžičke č.5014696, pričom schválená výška pôžičky predstavovala sumu 1602,68 eur, ktorú mala žalovaná uhradiť v 76 splátkach a celková suma pôžičky predstavovala 3531,30 eur, výška mesačnej splátky sumu 44,70 eur a ročná úroková sadzba 32 %. RPMN bola uvedená vo výške 32%. Termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý 1/2019. Podľa bodu III. zmluvy klient žiada, aby sa z poskytnutej pôžičky uhradili podľa špecifikácie jeho záväzky voči spoločnosti a záväzky voči VÚB,a.s., kde spoločnosť vystupuje ako správca.

27. Jednalo sa o zmluvu č.1986789 z 03.09.2010, kde výška záväzku predstavovala 140,59 eur, zmluvu č.20089508 z 17.06.2011, kde výška záväzku predstavovala 362,09 eur a žalovanej bola poskytnutá hotovosť v sume 1100 eur.

28. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná splátkami pôžičky celkovo uhradila k zmluve 5014696 sumu 2149,87 eur.

29. Žalobca spolu s podaním z 20.12.2021 súdu predložil zmluvy č. 20089508 a č. 1986789, ktoré boli uvedené v zmluve z 1.6.2012 spolu s dokladom o poskytnutí hotovosti 1100,- eur.

30. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili spolu dňa 17.06.2011 zmluvu o pôžičke č.20089508 na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku v sume 549,10 eur („Schválená výška pôžičky“) na kúpu spotrebného tovaru. Žalovaná pri podpise zmluvy uhradila akontáciu v sume 28,90 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 24 mesačných splátkach v sume 29,74 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 742,66 eur. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 26,23 % a ročná úroková sadzba vo výške 26,23 %. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 06/2013. Z faktúry č. 9044110078 vyplýva, že žalovaná kúpila tovar (Olympus VG - 120 modrý / N4305592) v sume 578 eur.

31. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná splátkami pôžičky celkovo uhradila k zmluve 20089508 sumu 688,38 eur .

32. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili spolu dňa 13.09.2010 zmluvu o pôžičke č.1986789 na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku v sume 340 eur („Schválená výška pôžičky“) na kúpu spotrebného tovaru. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 29 mesačných splátkach v sume 15 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 520 eur. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 22,79% a ročná úroková sadzba vo výške 22,79%.

33. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná splátkami pôžičky celkovo uhradila k zmluve 1986789 sumu 510,59 eur s akontáciou a sumu 425,59 eur bez akontácie.

34. V písomných podaniach doručených súdu dňa 11.1.2021, 9.2.2021, 15.3.2021 a 17.5.2021 žalobca navrhol, aby súd rozhodol na základe predložených listinných dôkazov a písomných vyjadrení. Pridržiava sa špecifikácie uvedenej v žalobe. Navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie alebo rozsudkom pre uznanie nároku v prípade, ak na to budú splnené podmienky.

35. Žalobca v podaniach doručených súdu dňa 26.11.2021 a 12.1.2022 uviedol, že trvá na podanej žalobe. Pre prípad, že žalobca uzná svoj nárok navrhol, aby súd vo veci rozhodol rozsudkom pre uznanie.

36. Vo svojom prednese na pojednávaní žalovaná uviedla, že podľa jej názoru už uhradila dosť finančných prostriedkov. V prípade, ak by ju súd zaviazal na zaplatenie nejakej dlžnej čiastky, požiadala o možnosť uhradiť dlh v splátkach. K svojim majetkovým pomeroch uviedla, že je nezamestnaná, má vyživovaciu povinnosť k jednému nezaopatrenému dieťaťu. Poberá iba dávky vo výške 220 eur mesačne. Manžel pracuje na dohodu a poberá sumu 150 eur mesačne. Bývajú v dome, ktorého vlastníkom sú svokrovci. Svokrovcami na inkaso mesačne prispievajú sumou okolo 90 eur. Pokiaľ ide o bežné výdavky, zvyšné príjmy uhrádzajú žalovaná s manželom, všetky bežné výdavky, či už na stravu alebo ošatenie s tým, že žalovaná podotýka, že má ešte dva ďalšie dlhy, ktoré spláca. Ona sama je astmatička, má vysoký krvný tlak. Manžel je tiež astmatik, má problémy s kĺbmi. V súčasnosti má zdravotné problémy tiež jej syn, ktorý mal príznaky leukémie a v tejto súvislosti sa lieči a navštevuje zdravotnícke zariadenie v Prešove. Spolu s manželom uhrádzajú mesačne sumu okolo 50,- eur na lieky a pokiaľ ide o výdavky na nezaopatreného syna v súvislosti s jeho zdravotným stavom, čo zahŕňa lieky a cesty k lekárom, toto predstavuje sumu okolo 30 eur mesačne.

37. Žalovaná doručila súdu vyplnené tlačivo pre dokladovanie pomerov strany konania, ktorá navrhuje, aby jej bola priznané oslobodenie od súdnych poplatkov z ktorého vyplýva, že je nezamestnaná, evidovaná na úrade od 01.02.2019, pričom je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi. V tlačive ďalej podrobne ozrejmila svoje rodinné a majetkové pomery.

38. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

39. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

40. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

41. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné

dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

42. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

43. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

44. Podľa § 53 ods. 4 písm. t), písm. v) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

45. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

46. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

47. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy z 23.1.2015 (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

48. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d)

meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkový výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru,

podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j)ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k)výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l)právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m)súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n)prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o)úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p)upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q)veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r)výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s)informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t)právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u)spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v)informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w)právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x)názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

49. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b)zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c)zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d)v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e)veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

50. V zmysle § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

51. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté.

Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

52. Podľa § 875v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

53. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

54. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

55. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

56. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

57. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, akaj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

58. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

59. Ako vyplýva z § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

60. V zmysle § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

61. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

62. Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úrok (§ 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

63. Zmluvou o pôžičke prenecháva jedna strana (veriteľ) druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu a táto druhá strana sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Najčastejšie sú predmetom pôžičky peniaze. Samotná pôžička vzniká reálnym úkonom - odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi.

64. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva,

že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

65. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

66. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

67. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

68. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

69. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu ako spoločnosť a žalovaná ako klient uzavreli dňa 23.01.2015 zmluvu o pôžičke č.5023764, pričom schválená výška pôžičky predstavovala sumu 4085,04 eur, ktorú mala žalovaná uhradiť v 120 splátkach a celková suma pôžičky predstavovala 10 417,20 eur, výška mesačnej splátky sumu 92,80 eur a ročná úroková sadzba 25,40 %. RPMN bola uvedená vo výške 25,40%.

70. Uvedenú zmluvu bolo potrebné podrobiť súdnej kontrole z hľadiska prípadnej absencie obligatórnych náležitostí vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch, neprijateľných zmluvných podmienok a súladu úroku s dobrými mravmi.

71. V zmysle zmluvy bola pôžička žalovanej poskytnutá pri ročnej úrokovej sadzbe 25,40 %.

72. Pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá

preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011).

73. Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dojednať úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o pôžičke a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke totiž platí ustanovenie § 3 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 15. decembra 2004, sp. zn. 21 Cdo 1484/2004).

74. Neprimeranou, a teda odporujúcou dobrým mravom, je spravidla taká výška úrokov dojednaná v zmysle ustanovenia § 658 ods. 1 OZ, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v dobe ich dojednania, a to stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek.

75. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery obdobných úverov v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov (120 splátok) v januári 2015 činil úrok 12,43 % p.a. (nové obchody). Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

76. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečené aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti úroku neplatným právnym úkonom.

77. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).

78. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne

postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014

79. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 204,34 % z ročnej miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami, takže o 104,34 % prevyšuje miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

80. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že priemerná úroková sadzba pri obdobnom úvere (so splatnosťou nad 5 rokov) v roku 2015 je uvedená vo výške 11,58 %, teda úroková sadzba dohodnutá v zmluve prevyšuje viac ako dvojnásobne (o viac ako 100 %) aj priemernú úrokovú mieru v roku 2015 pre obdobné úvery. Najvyššia úroková miera v roku 2015 bola práve vo výške 12,43% v mesiaci január.

81. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka). Súd tak zamietol nárok žalobcu na úroky z úveru uplatnené žalobou.

82. Súd sa pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

83. Pokiaľ by žalobca namietol, že nemožno zohľadňovať len výšku úrokov, ale iba celkovú výšku odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka súd uvádza, že predmetné ustanovenie nevyklučuje posúdenie súladu výšky úrokovej sadzby (a prípadne ďalších zložiek odplaty) s dobrými mravmi, ale predstavuje osobitný regulačný mechanizmus, ktorý sa v žiadnom prípade nevyklučuje s uplatnením korektívu dobrých mravov. Inými slovami aj zmluva uzavretá s odplatou neprekračujúcou limit vyplývajúci z § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka môže byť v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko skúmanie rozporu s dobrými mravmi nie je obmedzené iba na matematické porovnanie odplaty s určitou zákonnou maximálnou hranicou, ale zohľadňuje aj individuálne okolnosti uzavretia posudzovanej zmluvy, postavenie a pomery zmluvných strán a prípadne ďalšie okolnosti. (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 404/2017 zo dňa 31. mája 2018 a zároveň v obdobnej veci žalobcu rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9CoCsp/22/2020 z 22. 10. 2020).

84. Súd poukazuje na dôvodovú správu k nariadeniu vlády SR č. 141/2014 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. Touto novelou sa vykonáva § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ustanovením najvyššej prípustnej výšky odplaty, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať pri poskytnutí peňažných prostriedkov, pričom i Vláda SR predpokladala že samotné stanovenie tejto najvyššej prípustnej odplaty nevyklučuje uplatnenie korektívu dobrých mravov. Podľa textu dôvodov správy: „V súvislosti s RPMN je potrebné ešte uviesť, že v niektorých súdnych rozhodnutiach už odplata požadovaná na úrovni 23 % a viac je posudzovaná ako v rozpore s dobrými mravmi a teda v kontexte s vyššie načrtnutou tabuľkou RPMN celkové náklady by pri verifikácii dobrých mravov nemali prekročiť 30 - 35 %, pričom plnenie dosahujúce 40 - 50 % by bolo možné označiť pri splnení ďalších znakov za úžerné. V uvedenom kontexte bude vždy aplikovateľná aj skutková podstata úžery pri zachovaní správneho právneho posúdenia hrubého nepomeru protiplnenia a jej ostatných znakov - v danom kontexte bude, aby súdy pri zachovaní vzťahu subsidiarity § 39 Občianskeho

zákonníka správne vyhodnotili aj aplikačný rozmer § 39a Občianskeho zákonníka, ktorý predstavuje iba jeden z dôvodov neplatnosti právneho úkonu. Uvedeným dlhodobo judikovaným pravidlám sa musí regulatívnym spôsobom prispôbiť aj trh požíčiarstva peňažných prostriedkov spotrebiteľom, keďže výhodnosť tohto prispôsobenia je práve v dosiahnutí právnej istoty v otázke platného dojednaní spotrebiteľskej zmluvy.“

85. Pokiaľ ide o konfrontáciu ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, týkajúceho sa odplaty v spotrebiteľskej zmluve, ktorá odplata nesmie prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať a ust. § 39 Občianskeho zákonníka, súd poukazuje na ustálenú judikatúru a v tejto súvislosti súd poukazuje v súvislosti s neprimeraným úrokom z úveru aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/114/2018 zo dňa 27. 08. 2019: „Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Úroková sadzba uvedená v zmluve - 28,68 % ročne odporuje dobrým mravom, a preto je dojednanie o úrokovej sadzbe nutné považovať za absolútne neplatné (§ 3, § 39 Občianskeho zákonníka), čo znamená, že veriteľ nemá nárok na úroky z úveru. Nariadenie vlády č. 238/2008 Z.z. a ani žiadny všeobecne záväzný predpis nijako neobmedzil súdy, aby korigovali neprimerane vysoké úroky, ktoré sú síce zložkou pre výpočet RPMN, no nie sú vyňaté z posudzovania dodržania imperatívu dobrých mravov zo strany súdu. Sadzba úrokov 28,68 % ročne nemá opodstatnenie v demokratickej spoločnosti, nemožno ju označiť inak ako úžernú a odporujúcu dobrým mravom.“

86. Vo vyššie citovanom prípade odvolací súd považoval za odporujúci dobrým mravom úrok vo výške 28,68% ročne, avšak pri zistení priemernej ročnej úrokovej miery úrokov poskytovaných v období uzavretia zmluvy bankami vo výške 14,56%.

87. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že pri odplate má sa na mysli súbor všetkých poplatkov, nákladov a iných nárokov vrátane úroku z úveru, pričom uvedené neznamena, že už samotný úrok z úveru nie je možné vyhodnotiť ako rozporný s dobrými mravmi. Akékoľvek poskytnuté plnenia spotrebiteľa súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere požadované alebo vyberané veriteľom alebo treťou osobou sa považujú za plnenia spotrebiteľa veriteľovi a za súčasť odplaty (porovnaj § 9 ods. 14 zákona o spotrebiteľských úveroch).

88. Pokiaľ by dodávateľ v rámci odplaty za úver požadoval aj ďalšie poplatky a náhradu rôznych nákladov, súd v prvom rade posúdi ich dôvodnosť (aj napríklad v súvislosti s tzv. teóriou skutočného plnenia v spotrebiteľských zmluvách, kedy je súd povinný skúmať, či zmluvná podmienka neobsahuje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa, pozri napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Prešove vo veci sp.zn. 18Co/109/2011) a až následne by porovnal, či celková odplata nie je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

89. S námietkami dodávateľa týkajúcimi sa odplaty podľa ust. § 53 ods. 6 občianskeho zákonníka sa vysporiadal Krajský súd v Prešove napríklad v rozsudku sp.zn. 3Co/83/2017 z 07. 11. 2017: „Odvolací súd zároveň poukazuje aj na tú skutočnosť, že ročný úrok za poskytnutie úveru dosahujúci úroveň 28 % podstatne prevyšuje úroky obvykle požadované na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i dobrými mravmi.“

90. Prijaté znenie ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. bolo odôvodnené tým, že ide o upresnenie údajovej bázy ukazovateľa, z ktorého sa vychádza pri poskytovaní primeranosti odplaty za spotrebiteľský úver. Túto údajovú bázu, pokiaľ ide o výšku odplaty lehoty splatnosti spôsob zabezpečenia objemu poskytnutých úverov na finančnom trhu poskytujú hlásenia zverejňované štvrťročne Ministerstvom financií SR na základe hlásených subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery. Takýmto spôsobom bolo referenčné kritérium, podľa ktorého sa mohla posudzovať primeranosť zo sektoru bánk prenesená na sektor finančného trhu ako taký, teda na všetky spoločnosti poskytujúce peňažné prostriedky spotrebiteľom, a to pri absencii akýchkoľvek pravidiel odplaty a jej stropu. To neznamena, že by súd aj v takom prípade nemal možnosť posudzovať aj takýto úverový vzťah, ktorý sa dotýka uvedených úrokov v zmysle § 39 Obč. zák. v spojení s § 3 Občianskeho zákonníka. V danej veci preto bolo možné na základe ustálenej

judikatúry pristúpiť k posudzovaniu odplaty založenej na referenčnej báze odplaty požadovanej bankami u spotrebných úverov v obdobných prípadoch (porovnaj napr. rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 2CoCsp/2/2020 z 20. 08. 2020).

91. Obdobne sa s otázkou rozporu úroku s dobrými mravmi vysporiadal Krajský súd v Prešove napríklad v týchto rozhodnutiach:

92. „Aplikáciu § 3 OZ nevylučuje ani ust. § 53 ods. 6 OZ, kedy za obvyklé, primerané a neúžernícke úroky nie je možné vychádzať z údajov subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery, ktoré úvery poskytujú za neprimerané odplaty a úroky rozporné s dobrými mravmi.“ (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 10Co/48/2018 z 31. 01. 2019)

93. „Výška priemerných úrokových mier poskytovaných pre nové spotrebiteľské úvery predstavovala v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere výšku 8,76 %, teda prekročenie tejto úrokovej miery poskytnutej navyše pri úvere so splatnosťou 10 rokov, o viac ako 100 %, nemožno považovať za iné, než úžerné, a to najmä za situácie, keď jej poskytol pôžičku bez náležitého posúdenia jej bonity.“ (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 22CoCsp/41/2020 z 26. 11. 2020).

94. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. S neprimeranými úrokmi vo výške 17,70% ročne pri prípustnej celkovej výške odplaty podľa podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka sa vysporiadal vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd v Prešove vo veci sp.zn. 7CoCsp/54/2020 z 24. 06. 2021: „Osobitný význam úrokov ako jednej zo zložiek odplaty sa prejavuje v tom, že zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy vyžadoval v ust. § 9 ods. 2 písm. i) uvádzať i úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. Je preto potrebné bez akýchkoľvek pochybností pripustiť, aby táto zložka odplaty, teda úrok, podliehal súdnemu prieskumu so zameraním na zistenie, či je v súlade s dobrými mravmi alebo nie.“ ... „Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu, sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Dohodnutá úroková sadzba 17,70 % oproti priemernej úrokovej miere bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci apríl 2018 pri úveroch od 1 do 5 rokov vo výške 5,26 % ročne o viac ako trojnásobok prevyšuje tento priemer, čo rozhodne nemožno považovať za primerané a teda zodpovedajúce dobrým mravom. Záver o neplatnosti dojednaní o úrokoch pre rozpor s dobrými mravmi má preto oporu vo vykonanom dokazovaní (§ 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka).“

95. Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

96. Je potrebné navyše zdôrazniť, že odplata za poskytnutie úveru musí byť úmerná okrem iného aj bonite klienta, pričom vzhľadom na nároky, ktoré na dodávateľa kladie újinné právo a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon o spotrebiteľských úveroch a ďalšie. Bolo na žalobcovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovanej náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

97. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, akým spôsobom právny predchodca žalobcu skúmal schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver. Sám žalobca síce deklaroval, že overoval pravdivosť tvrdení žalovanej prostredníctvom svojho interného schvaľovacieho systému, avšak uvedená skutočnosť nebola z jeho strany preukázaná. Žalobca najmä nepreukázal, že bonita žalovanej bola skúmaná s odbornou starostlivosťou, pričom práve v uvedenom prípade nie je možné prehliadnuť fakt, že posudzovanou zmluvou bol žalovanej poskytovaný spotrebiteľský úver na refinancovanie piatich

predchádzajúcich úverov (z ktorých už boli niektoré tiež použité na refinancovanie starších úverov) a je zrejmé, že za takých okolností, bolo možné mať o bonite žalovanej pochybnosti. Nebolo preto preukázané, či s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil pôvodný veriteľ schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

98. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú, napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity žalovaného iba na podklade informácií poskytnutých žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru a z reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoCsp/20/2020 z 23. 09. 2020).

99. V tejto súvislosti sa preto javí nedôvodná námietka žalobcu, že povinnosť skúmať bonitu spotrebiteľa prostredníctvom registrov pre poskytovateľov úverov, bola zavedená až s účinnosťou od 1.4.2015, nakoľko samotné skúmanie týchto registrov sa v zmysle vyššie uvedeného nepovažuje za dostačujúce.

100. Postup žalobcu pri skúmaní bonity spotrebiteľa preukázaný v konaní sa javí iba formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa (bez zistenej výšky či samotnej existencie pravidelného mesačného príjmu žalovaného a jeho výdavkov) a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

101. V danom prípade nebolo preukázané, aby žalobca mal k dispozícii doklady o príjme žalovaného (potvrdenie zamestnávateľa), doklady o výdavkoch žalovaného pri uzatváraní zmluvy. Skutočnosť, že bonita žalovanej bola preverovaná v zmysle tvrdení žalobcu, nemožno považovať za skúmanie bonity spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou, ako to vyžaduje § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Iba konštatovanie žalobcu o tom, že tvrdenia žalovanej o príjme a výdavkoch žalovanej bol preverený prostredníctvom interného systému systému a registra Sociálnej poisťovne, pričom žalobca nepreukázal ďalšie skutočnosti, že dostatočne skúmal výdavky žalovanej, náklady na bývanie, nemožno považovať za skúmanie bonity spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou, ako to vyžaduje § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

102. Pri súčasnom poskytnutí úveru s úrokom odporujúcom dobrým mravom a za situácie, keď bol poskytnutý spotrebiteľovi úver bez náležitého posúdenia jeho bonity, nemožno žalobcovi priznať okrem istiny iný nárok z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

103. Odhliadnuc od uvedeného, taktiež nie je naplnené zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom ďalšou zákonnou náležitosťou úverovej zmluvy v čase jej uzatvorenia bola aj celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť.

104. Zo zmluvy nie je možné dospieť k celkovej čiastke úveru zo skutočností žalobcom v zmluve deklarovaných. Žalobca udáva v časti II. zmluvy, že výška mesačnej splátky je 92,80 eur, počet mesačných splátok je 120 a celková čiastka úveru je 10.417,20 eur. Avšak 120 splátok po 92,80 eur predstavuje spolu sumu 11.136,- eur. Je zrejmé, že v celkovej čiastke nie je zohľadnený poplatok za poistenie vo výške 5,99 eur mesačne splatný v mesačnej splátke. Výška mesačnej splátky v

sume 92,80 eur je zrejma aj z predloženého prehľadu splácania k predmetnej zmluve. V samotnej zmluve akékoľvek vysvetlenie chýba, pričom údaje v nej uvedené nekorešponujú so skutočnosťou, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť celého úveru pre absenciu obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

105. Pre absenciu týchto (povinných) náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Aj absencia iba jednej z nich má tie isté dôsledky.

106. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

107. Podľa názoru súdu poistné malo byť zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa, pretože nešlo o dobrovoľnú doplnkovú službu. Podľa prepočtov prostredníctvom kalkulačky pre výpočet RPMN bolo dokonca zistené, že poistenie bolo zarátané do RPMN, nie je preto zrejme, z akých dôvodov nebolo zarátané do celkovej čiastky úveru. Žalovaná mala pri podpise formulárovej zmluvy na výber iba to, či si vyberá základný súbor poistenia, alebo komplexný súbor poistenia, a to zaškrtnutím políčka vo formulári zmluvy. Navyše vo formulári nebolo uvedené ani políčko na odmietnutie poistenia. Žalobca nepreukázal, že by žalovanej poskytol úver za rovnakých podmienok aj bez poistenia. Podpisom zmluvy tak mala byť automaticky uzavretá aj poistná zmluva. Žalobca nepreukázala vzhľadom na formulárový charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že uzavretie dohody o poistení, konkrétnom poplatku za poistenie, bolo nezávislé a samostatné. Nedošlo k preukázaniu skutočnosti, že spotrebiteľ nemusel uzavrieť poistnú zmluvu, aby získal úver za ponúknutých podmienok. Z úverovej zmluvy vyplýva, že klauzula o poistení bola obsiahnutá priamo vo formulárovej zmluve, ktorú predložil žalobca ako veriteľ žalovanému ako spotrebiteľovi. Spotrebiteľovi má byť daná a navonok preukázaná možnosť slobodne urobiť prejav vôle či chce uzavrieť okrem úverovej zmluvy aj poistnú zmluvu alebo nie. Argument zmluvnej slobody spotrebiteľa tu nemôže obstať, pretože takáto sloboda je len iluzórna, keďže zmluvu vo formulárovej podobe pripravoval žalobca ako zmluvný partner spotrebiteľa a s ohľadom na nepomer vo vyjednávacej sile zmluvného partnera a spotrebiteľa je zjavné, že spotrebiteľ sa len s ťažkosťou môže domôcť zmeny vopred pripravených zmluvných dojednaní.

108. Ak poistné bolo povinné, žalobcom zahrnuté (periodicita splatnosť spolu platbou anuitnej splátky) do splácania pravidelnej mesačnej splátky, podliehalo výpočtom vyššie uvedených obligatórných náležitostí zmluvy, s absenciou ktorých sa spája sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (v súvislosti s uvedeným porovnaním rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10CoCsp/55/2020 z 28. 10. 2020).

109. Žalobca by tak aj bez zistenia ďalších skutočností, ktorými sa bude zaoberať v ďalšej časti odôvodnenia, z uvedenej zmluvy mal nárok najviac na istinu úveru bez úroku a ďalších poplatkov. Žalovaná uhradila v danom prípade 2976,- eur, pričom jej bolo podľa zmluvného formulára poskytnutých 4085,04 eur. Aj v prípade, že by nešlo o spotrebiteľský úver, ktorý bol použitý na refinancovanie predošlých úverov, žalobcov nárok by predstavoval maximálne sumu 1109,04 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že nešlo o reálne poskytnutú sumu žalovanej, ale táto bola použitá veriteľom na úhradu skorších záväzkov, súd sa nižšie zaoberal ďalšími relevantnými skutočnosťami, na základe ktorých dospel k záveru o nedôvodnosti celého žalobcom v tomto konaní uplatneného nároku.

110. Ako je však zrejme z bodu III. zmluvy, žalovaná uzavrela túto zmluvu z dôvodu, aby sa z poskytnutej sumy uhradili jej záväzky z iných spotrebiteľských zmlúv, ktoré sú špecifikované v uvedenom bode.

111. Jednalo sa o zmluvu č.5019946 z 13.9.2013, kde výška záväzku predstavovala 2389,71 eur, zmluvu č. 20567144 z 02.12.2013, kde výška záväzku predstavovala 529,75 eur, zmluvu č.20697945 z 26.05.2014, kde výška záväzku predstavovala 248,68 eur, zmluvu č.20718614 z 26.06.2014, kde výška záväzku predstavovala 422,63 eur, zmluvu č.20740128 z 24.07.2014, kde výška záväzku predstavovala 494,27 eur. Žalobca na základe výzvy súdu predmetnú zmluvu predložil.

112. Vzhľadom na uvedené musel súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere preskúmať s poukazom na ust. § 1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase zavretia zmluvy zo dňa 23.1.2015, podľa ktorého ak spotrebiteľ a veriteľ z dôvodu neplnenia záväzkov spotrebiteľa vyplývajúcich z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavrujú novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou sa odkladajú splátky alebo sa mení spôsob splácania a ktorej účelom je zabrániť prípadnému súdному konaniu o nárokoch veriteľa, pričom podmienky splácania vyplývajúce z novej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie sú pre spotrebiteľa horšie ako podmienky splácania vyplývajúce z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vzťahujú sa na novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere ustanovenia § 1 až 3, § 4 ods. 5, § 5, § 6, § 8, § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až l) a o) a t), ods. 4 a 6 až 8, § 11, § 12, § 14, § 16, § 18 až 23 a § 25 až 27.

113. S poukazom na uvedené musel súd skúmať, či žalobca preukázal existenciu záväzku žalovanej z predchádzajúcich úverových zmlúv a najmä rozsah tohto záväzku pri uzatváraní zmluvy z 23.1.2015.

114. Takáto zmluva je totiž svojím obsahom v skutočnosti dohodou o zmene záväzku (privatívnou nováciou) v zmysle § 516 Občianskeho zákonníka, ktorým sa doterajší záväzok nahrádza záväzkom novým z titulu úveru alebo pôžičky.

115. V zmysle citovaného § 1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch je tak predpokladom uzatvorenia novej zmluvy skutočnosť, aby podmienky splácania úveru vyplývajúce z novej zmluvy o spotrebiteľskom úvere neboli pre spotrebiteľa horšie ako podmienky splácania úveru vyplývajúce z pôvodnej zmluvy. K zhoršeniu podmienok splácania uzatvorením novej zmluvy by mohlo dôjsť napríklad v prípade, ak predchádzajúce záväzky boli premlčané, alebo boli dojednané neprímerane vysoké úroky, úver poskytnutý zmluvou mohol byť posúdený pre absenciu náležitostí zmluvy ako bezúročný a bez poplatkov a podobne. Takýmto spôsobom by si uzatvorením novej zmluvy veriteľ mohol zabezpečiť vymożenie pohľadávok, na ktoré by inak nemal nárok (porovnaj napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/173/2017 z 28. 06. 2018).

116. V danom prípade, na preukázanie dôvodnosti svojho nároku bol žalobca povinný predkladať dôkazy, okrem jednotlivých zmlúv tiež ich platobnú históriu od začiatku úverového vzťahu až do ukončenia, aby bolo zrejmé, v akej reálnej výške boli poskytnuté predchádzajúce refinancované úvery žalovanej, akú sumu táto uhradila k predmetným úverom, na čo boli jej splátky a platby započítané, teda aká suma bola započítaná na istinu, aká na úroky, aká na poplatky a aký bol teda skutočný dlh žalovanej a z čoho pozostával ku dňu uzavretia zmluvy z 23.1.2015, ktorou boli jej predchádzajúce záväzky vo vzťahu k právnenému predchodcovi žalobcu nahradené.

117. Zmluva z 23.01.2015 (ale aj zmluvy z 01.06.2012 a 03.09.2013 týkajúce sa predchádzajúcich záväzkov žalovanej, ktorými sa bude súd zaoberať nižšie) je svojím obsahom v skutočnosti dohodou o zmene záväzku (nováciou) v zmysle § 516 Občianskeho zákonníka, ktorým sa doterajší záväzok nahrádza záväzkom novým z titulu úveru alebo pôžičky. Podmienkou platnosti dohody o novácii je však existencia pôvodného záväzku, ktorý sa má novým úverom, resp. pôžičkou nahradiť. V prerokúvanej veci bola tak podmienkou platnosti úverovej zmluvy z 23.1.2015, podľa ktorej sa má poskytnutým úverom uhradiť skorší záväzok žalovanej voči žalobcovi existencia takéhoto záväzku žalovanej respektíve existencia tohto záväzku v rozsahu uvedenom v spotrebiteľskej zmluve. Pokiaľ takýto záväzok v uvedenom rozsahu neexistoval, bola by zmluva neplatná a žalobca by tak z nej nemohol od žalovanej nič požadovať. Zo skutkového stavu vyplynulo, že žalobca nepreukázal existenciu takéhoto pôvodného záväzku žalovanej v rozsahu, ktorý je deklarovaný v zmluve 23.1.2015.

118. Súd v konaní rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné. Strany konania sú povinné prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opisáním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle § 149 až § 151 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Podľa § 132 ods. 1 a 4 CSP konania povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom na základe poučenia súdu sú povinní všetky dôkazy a skutočnosti predložiť a označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie. Aby strana konania mohla splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia; predpokladom dôkaznej povinnosti je totiž povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností. Pokiaľ strana konania nespĺní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, tak

spravidla nemôže ani splniť dôkaznú povinnosť. Pokiaľ ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti, bude mať pre stranu väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie, teda v prípade žalobcu je to zamietnutie žaloby.

119. V zmysle vyššie citovaného § 1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch je predpokladom uzatvorenia novej zmluvy skutočnosť, aby podmienky splácania úveru vyplývajúce z novej zmluvy o spotrebiteľskom úvere neboli pre spotrebiteľa horšie ako podmienky splácania úveru vyplývajúce z pôvodnej zmluvy.

120. Už v prípade, že by čo i len jeden z predchádzajúcich záväzkov bol premlčaný, bol v ňom dojednaný neprímeraný úrok, prípadne by úver poskytnutý niektorou zmluvou bolo možné posúdiť ako bezúročný, rozsah záväzku ku dňu uzavretia zmluvy z 23.1.2015 by bol v skutočnosti menší, teda došlo by tým k zhoršeniu podmienok splácania pre spotrebiteľa.

121. Súd sa ďalej zaoberal predchádzajúcimi záväzkami v rozsahu, ako to bolo možné z predložených listinných dôkazov.

122. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou dňa 03.09.2013 zmluvu o pôžičke č.5019946, pričom schválená výška pôžičky predstavovala sumu 2444,03 eur, ktorú mala žalovaná uhradiť v 96 splátkach a celková suma pôžičky predstavovala 6160,32 eur, výška mesačnej splátky sumu 68,60 eur a ročná úroková sadzba 32 %. RPMN bola uvedená vo výške 32%. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov (96 splátok) v septembri 2013 činil úrok 14,27 % p.a., (nové obchody). Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Za rozporné s dobrými mravmi je potrebné považovať poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 224,25 % z ročnej miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami, takže o 124,25 % prevyšuje miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka). Žalobcovi tak nárok na úroky na základe posudzovanej zmluvy nepatrí. K uvedenému súd poukazuje na už vyššie citovanú judikatúru súvisiacu s problematikou rozporu úroku s úveru s dobrými mravmi.

123. Ďalším nedostatkom uvedenej zmluvy z 3.9.2013 je absencia celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy. Celková čiastka mala byť totiž uvedená v sume 6585,60 eur (96 splátok po 68,60 eur), nakoľko v zmluve je uvedená mesačná splátka vo výške 64,17 eur a poistenie v sume 4,43 eur. Aj z prehľadu splácania k tejto zmluve je zrejmá výška splátky 68,60 eur. K uvedenému súd poukazuje na vyššie citovanú judikatúru v súvislosti s obdobným problémom týkajúcim sa zmluvy z 23.1.2015.

124. Zo zmluvy sa navyše nedajú jednoznačne určiť ani termíny jednotlivých splátok ako celku, nakoľko splatnosť jednotlivých splátok k 20. dňu v mesiaci nie je priamo uvedená v texte zmluvy. Zo zmluvy o úvere teda nevyplýva presný termín splatnosti prvej splátky ako aj nasledujúcich splátok. Uvedené jednoznačne spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Formulárová zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 3.9.2013 neobsahuje údaj o splatnosti splátok, 1. splátky, iných poplatkov a konečná splatnosť úveru z dôvodu absencie týchto údajov v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere podpísanej oboma účastníkmi zmluvného vzťahu, tak ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. o spotrebiteľských úveroch, preto aj z uvedeného dôvodu je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

125. Podľa zák. ust. §9 ods. 2 písm. f) zák. o spotrebiteľských úveroch obligatórnu náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného údaj o konečnej splatnosti úveru. V zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch explicitne vyjadruje ako jednu z obligatórnych náležitostí údaj o konečnej splatnosti. Tento údaj musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok úveru, nejednoznačne určený deň stanovený počtom dní od uzavretia zmluvy), najmä keď v danom prípade splatnosť jednotlivých splátok k 20. dňu v mesiaci nie je priamo uvedená v texte zmluvy. Počet a výška splátok

úveru je samostatnou zmluvnou náležitosťou, ktorú nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. V súvislosti s vyššie uvedeným súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5Co/286/2014 zo dňa 27.05.2014 v obdobnej veci, podľa ktorého dôsledkom absencie údajov o konečnej splatnosti úveru je, že úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov.

126. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to jeho vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.9.2012, sp. zn. 17Co/151/2012). Absencia vyššie uvedených obligatórných náležitostí zákona o spotrebiteľských úveroch spôsobuje v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) zákona, že poskytnutý úver na základe zmluvy z 3.9.2013 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

127. Ako ďalej vyplynulo z bodu IV. zmluvy, žalovaná uzavrela pôžičku z dôvodu, aby sa z poskytnutej pôžičky uhradili jej záväzky z iných spotrebiteľských zmlúv, ktoré sú špecifikované v uvedenom bode. Jednalo sa o zmluvu č. 20215086 z 16.05.2012, kde výška záväzku predstavovala 188,06 eur, zmluvu č. 5014696 z 07.06.2012, kde výška záväzku predstavovala 1479,23 eur, zmluvu č. 20313280 z 31.10.2012, kde výška záväzku predstavovala 276,64 eur. Žalovanej bola tiež poskytnutá hotovosť v sume 500,- eur. Zmluva z 3.9.2013 tak bola rovnako zmluvou, ktorou sa nahrádzali pôvodné záväzky žalovanej, preto jej platnosť je potrebné posudzovať rovnako ako u zmluvy z 23.1.2015. Zmluvami z čl. IV sa bude sú zaoberať nižšie.

128. Všetky popísané skutočnosti nasvedčujú, že zmluva z 3.9.2013 bola bezúročná, preto rozsah záväzku z nej deklarovaný v zmluve z 23.1.2015 nebol správny a v skutočnosti mal byť jeho rozsah menší. Uvedené samo osebe v nadväznosti na vyššie uvedený výklad spôsobuje neplatnosť zmluvy z 23.1.2015 (§1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch), keďže zhoršuje podmienky splácania pre žalovanú spotrebiteľku (musela uhrádzať záväzok vo väčšom rozsahu, ako bola povinná).

129. Súd sa zaoberal aj ďalšími žalobcom predloženými zmluvami.

130. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili spolu dňa 02.12.2013 zmluvu o pôžičke č.20567144 na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku v sume 630,96 eur na kúpu spotrebného tovaru. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 55 mesačných splátkach v sume 15,44 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 825 eur. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 12,79% a ročná úroková sadzba vo výške 12,79%. Termín konečnej splatnosti bol uvedený „07/2018“.

131. Zmluvné podmienky na zadnej strane formulára boli písané drobným, ťažko čitateľným písmom. Podľa citovaného zák. ust. §9 ods. 2 písm. f) zák. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia tejto zmluvy, obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného údaj o konečnej splatnosti úveru. V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b) zákona absencia uvedenej náležitosti nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch explicitne vyjadruje ako jednu z obligatórných náležitostí údaj o konečnej splatnosti. Tento údaj musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok úveru, nejednoznačne určený deň stanovený počtom dní od uzavretia zmluvy). V tejto súvislosti súd odkazuje na vyššie uvedený výklad k absencii tejto náležitosti v zmluve z 23.1.2015.

132. Zároveň je potrebné v tejto zmluve rovnako poukázať na § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. V predmetnej zmluve je uvedená RPMN vo výške 12,79 pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 13,48% výpočet súd realizoval prostredníctvom stránky <<https://www.fininfo.sk/fininfo/fiq/financne-kalkulacky/kalkulacka-rpmn/>>. Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 630,96,- eur, výšky splátky úveru 15,44 eur pri ich počte 55. Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku. Žalobca totiž do výpočtu nezarátal poplatok za poistenie ako doplnkovú službu. Zo samotného formulára úverových zmlúv nevyplýva, že sa jedná o dobrovoľnú službu, ktorá nemá byť

súčasťou RPMN. V súvislosti so zarátaním poplatku za poistenie do výpočtu RPMN pozri už vyššie citované rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/98/2017 zo dňa 25.04.2017. Podľa názoru súdu poistné malo byť zahrnuté do RPMN a teda celkových nákladov spotrebiteľa, pretože nešlo o dobrovoľnú doplnkovú službu. Poistenie výdavkov ako také má žalobca vopred predformulované v bode „Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky“. Spotrebiteľ podpisom zmluvy automaticky uzatvára aj poistenie minimálne v rozsahu Základného súboru poistenia. Poisťovňu, s ktorou dlžník uzatvára poistnú zmluvu určuje veriteľ. Vychádzajúc z uvedeného možno len veľmi ťažko predpokladať, že spotrebiteľ, ktorému pri uzatváraní zmluvy ide predovšetkým o poskytnutie úveru, venuje pozornosť uzavretiu poistnej zmluvy. Poistné ako také je podľa názoru súdu spotrebiteľovi nanútené, pretože veriteľ, ktorý sprostredkováva poistenie má ekonomický záujem na takomto uzavretí poistnej zmluvy. Podľa názoru súdu mali byť náklady na poistenie zahrnuté do RPMN, čo preukázateľne neboli, preto údaj o RPMN v zmluve nie je uvedený správne a je uvedený v neprospech spotrebiteľa. Poistenie mal žalobca vopred uvedené vo formulári drobným písmom a spotrebiteľ automaticky s podpisom zmluvy uzatváral toto poistenie, hoci by takúto doplnkovú službu výslovne nežiadal. Uvedenie iba kolonky na odmietnutie poistenie vo formulárovej zmluve s tým, že spotrebiteľ automaticky uzatvára aj poistnú zmluvu podpisom úverovej zmluvy, súd považuje za nekalú obchodnú praktiku zavádzajúcu spotrebiteľa. Takéto konanie dodávateľa je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Náklady súvisiace s touto „službou“ boli veriteľovi známe už v čase uzavretia zmluvy. Predmetné zmluvy obsahuje nesprávnu výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa, preto aj z tohto dôvodu je úver podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti súd poukazuje napríklad na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/1002/2015 zo dňa 28.9.2016.

133. Aj na základe zmluvy č.20567144 z 2.12.2013 by tak pôvodnému veriteľovi patril iba nárok na istinu bez úrokov a poplatkov. Rozsah záväzku z nej deklarovaný v zmluve č. 5023764 z 23.1.2015 nebol správny a v skutočnosti mal byť jeho rozsah menší. Uvedené samo osebe v nadväznosti na vyššie uvedený výklad spôsobuje neplatnosť zmluvy z 23.1.2015 (§1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch), keďže zhoršuje podmienky splácania pre žalovanú spotrebiteľku (musela uhrádzať záväzok vo väčšom rozsahu, ako bola povinná).

134. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili spolu dňa 26.05.2014 zmluvu o pôžičke č.20697945 na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku v sume 290 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 37 mesačných splátkach v sume 10 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 370,- eur. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 17,38% a ročná úroková sadzba vo výške 17,38%. Termín konečnej splatnosti bol uvedený „06/2017“. Zmluvné podmienky na druhej strane formulára boli písané drobným, takmer nečitateľným písmom.

135. Podľa citovaného zák. ust. §9 ods. 2 písm. f) obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného údaj o konečnej splatnosti úveru. V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b) zákona absencia uvedenej náležitosti nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch explicitne vyjadruje ako jednu z obligatórných náležitostí údaj o konečnej splatnosti. Tento údaj musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok úveru, nejednoznačne určený deň stanovený počtom dní od uzavretia zmluvy). Počet a výška splátok úveru je samostatnou zmluvnou náležitosťou, ktorú nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť.

136. Zároveň je potrebné uviesť, že aktom, ktorý by žalovanú zaväzoval nie sú ani Zmluvné podmienky písané drobným písmom na druhej strane formulára. Zmluvné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň súdy judikovali ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku (v danom prípade v časti zmluvy označenej „Vyhlásenie klienta“) ide aj vtedy, ak ju dodávateľ uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy. Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko

a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy. Ide o nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma hodnotí súd ako nepochopiteľný a ako nie dobrý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. K drobnému písmu porov. nález I. ÚS 342/09 (ČR). V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písané takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu. Neprijateľná inkorporačná doložka v danom prípade nemohla privodiť viazanosť Zmluvných podmienok.

137. Aj na základe zmluvy č.20697945 z 26.5.2014 by tak pôvodnému veriteľovi patril iba nárok na istinu bez úrokov a poplatkov. Rozsah záväzku z nej deklarovaný v zmluve č. 5023764 z 23.1.2015 nebol správny a v skutočnosti mal byť jeho rozsah menší. Uvedené samo osebe v nadväznosti na vyššie uvedený výklad rovnako spôsobuje neplatnosť zmluvy z 23.1.2015 (§1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch), keďže zhoršuje podmienky splácania pre žalovanú spotrebiteľku (musela uhrádzať záväzok vo väčšom rozsahu, ako bola povinná).

138. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili spolu dňa 26.06.2014 zmluvu o úvere č.20718614 na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku v sume 438,80 eur na kúpu tovaru. Podľa zmluvy mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 71 mesačných splátkach v sume 10,29 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 710 eur. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 19,15% a ročná úroková sadzba vo výške 19,15%. Rozsah záväzku podľa uvedenej zmluvy mohol byť vo výške celkovej čiastky úveru v sume 730,59 eur, nakoľko súd nezistil absenciu obligatórnych náležitostí vyžadovaných zákonom, prípadne rozpor úroku s dobrými mravmi. Na druhej strane však vyvstáva otázka skúmania bonity žalovanej v čase uzavretia zmluvy v súlade s § 7 ods. 1 zák. o spotrebiteľských úveroch.

139. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili spolu dňa 24.07.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.20740128 na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku v sume 517,61 eur. Podľa zmluvy mala žalovaná splácať úver v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume 17,50 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 816,48 eur. Žalovaná pri podpise zmluvy uhradila akontáciu 10,-eur RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 27,41 % a ročná úroková sadzba vo výške 27,41%. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 08/2018.

140. V zmysle zmluvy bola pôžička žalovanej poskytnutá pri ročnej úrokovej sadzbe 27,41 %. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery obdobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov (48 splátok) v júli 2014 činil úrok 10,68 % p.a. (nové obchody). Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

141. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Za rozporné s dobrými mravmi je potrebné považovať poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 256,65 % z ročnej miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami, takže o 156,65 % prevyšuje miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka). K uvedenému súd poukazuje na už vyššie citovanú judikatúru súvisiacu s problematikou rozporu úroku s úveru s dobrými mravmi.

142. Aj na základe zmluvy č. 20740128 z 24.7.2014 by tak pôvodnému veriteľovi patril iba nárok na istinu úveru bez úroku. Rozsah záväzku z nej deklarovaný v zmluve č. 5023764 z 23.1.2015 nebol správny a v skutočnosti mal byť jeho rozsah menší. Uvedené samo osebe v nadväznosti na vyššie uvedený výklad rovnako spôsobuje neplatnosť zmluvy z 23.1.2015 (§1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch), keďže rovnako zhoršuje podmienky splácania pre žalovanú spotrebiteľku (musela uhrádzať záväzok vo väčšom rozsahu, ako bola povinná).

143. Ak existencia záväzkov žalovanej voči žalobcovi, ktoré sa mali uvedenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 5023764 z 23.1.2015 nahradiť nie je žalobcom preukázaná, respektíve nie

je preukázaný rozsah týchto záväzkov, ako je tomu v uvedenom prípade, nemožno žalobe žalobcu vyhovieť. V takomto prípade je žalobca tou stranou sporu, ktorá musí navrhovať vykonanie dôkazov na podporu svojich tvrdení a preukázanie rozsahu uplatneného nároku (v súvislostiach porovnaj napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/265/2016 z 29. 03. 2017).

144. Z vyššie vykonaného dokazovania je zrejmé, že zmluva z 23.1.2015, ktorá je svojím obsahom v skutočnosti dohodou o zmene záväzku v zmysle § 516 Občianskeho zákonníka, ktorým sa doterajší záväzok nahrádza záväzkom novým z titulu úveru alebo pôžičky, nebola uzavretá platne. Podmienkou platnosti dohody o novácii je totiž existencia pôvodného záväzku, ktorý sa má novým úverom nahradiť. Záväzok žalovanej podľa zmluvy z 23.1.2015 v uvedenom rozsahu neexistoval, čo je zrejmé z vyššie preskúmaných pôvodných zmlúv, zmluva z 23.1.2015 bola preto neplatná a žalobca by tak z nej nemohol od žalovanej nič požadovať. Zo skutkového stavu vyplýva, že žalobca nepreukázal existenciu pôvodného záväzku žalovanej v deklarovanom rozsahu.

145. V súvislosti s prípadným nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné uviesť, že žalovanej na úhradu záväzkov zo zmlúv č. 5019946, č. 20567144, č. 20697945, č. 20718614, č. 20740128 bolo zmluvou z 23.1.2015 poskytnutých 4085,04 eur. K predmetnej zmluve podľa prehľadu splácania uhradila 2976,- eur.

146. Ako vyplýva z predložených zmlúv a jednotlivých prehľadov splácania, v úverovom prípade č.5019946 žalovaná uhradila spolu sumu 3423,11 eur, pričom jej zmluvou bolo poskytnutých 2444,03 eur (okrem hotovosti v sume 500 eur, zvyšok na refinancovanie ďalších úverov), v úverovom prípade č.20567144 žalovaná uhradila spolu sumu 715,03 eur, pričom jej zmluvou bolo poskytnutých 630,96 eur v úverovom prípade č.20697945 žalovaná uhradila spolu sumu 318,68 eur, pričom jej zmluvou bolo poskytnutých 290,- eur, v úverovom prípade č.20718614 žalovaná uhradila spolu sumu 484,37 eur, pričom jej bolo poskytnutých 438,80 eur a vrátiť mala 730,59 eur a v úverovom prípade č.20740128 žalovaná uhradila spolu sumu 639,28 eur, pričom jej zmluvou bolo poskytnutých 517,61 eur.

147. Na základe uvedených zmlúv tak mala žalovaná žalobcovi vrátiť najviac sumu 2669,16 eur, ktorá jej bola reálne poskytnutá na nákup spotrebného tovaru prípadne v hotovosti, pričom celkovo k nim uhradila 8556,47 eur, teda uhradila viac ako bola povinná, preto žalobcovi už nevznikol žiaden nárok na vrátenie prípadného bezdôvodného obohatenia. Žalobu žalobcu tak súd musel v celom rozsahu zamietnuť.

148. Vzhľadom na skutočnosť, že zo strany žalobcu boli predložené aj ďalšie zmluvy, záväzky z ktorých boli nehradené neskoršími zmluvami, súd považoval za potrebné pre úplnosť doplniť odôvodnenie rozhodnutia aj v súvislosti s o závermi vyplývajúcimi z preskúmania týchto zmlúv.

149. S absenciou obligatórnych náležitostí a ďalšími nedostatkami zmluvy zo dňa 03.09.2013 č.5019946 sa už súd zaoberal vyššie. Z bodu IV. tejto zmluvy však vyplynulo, že žalovaná uzavrela zmluvu z dôvodu, aby sa z poskytnutej sumy uhradili jej záväzky z iných spotrebiteľských zmlúv, ktoré sú špecifikované v uvedenom bode. Jednalo sa o zmluvu č.20215086 z 16.05.2012, kde výška záväzku predstavovala 188,06 eur, zmluvu č. 5014696 z 07.06.2012, kde výška záväzku predstavovala 1479,23 eur, zmluvu č.20313280 z 31.10.2012, kde výška záväzku predstavovala 276,64 eur. Žalovanej bola tiež poskytnutá hotovosť v sume 500,- eur.

150. Zmluva z 3.9.2013 tak bola rovnako zmluvou, ktorou sa nahrádzali pôvodné záväzky žalovanej, pričom okrem bezúročnosti je potrebné túto zmluvu rovnako považovať za neplatnú (s poukazom na § 1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch).

151. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili spolu dňa 31.10.2012 (tento údaj je predloženom formulári rukou preškrtnutý a nahradený dňom 01.11.2012) zmluvu o pôžičke č.20313280 na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku v sume 355,- eur na kúpu spotrebného tovaru. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 31 mesačných splátkach v sume 15,44 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 478,64 eur. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 23,58% a ročná úroková sadzba vo výške 23,58%. Termín konečnej splatnosti bol uvedený „05/2015“.

152. Zároveň právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili spolu dňa 16.05.2012 zmluvu o pôžičke č.20215086 na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku v sume 341,- eur („Schválená výška

pôžičky“) na kúpu spotrebného tovaru Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 29 mesačných splátkach v sume 15,44 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 447,76 eur. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 22,48% a ročná úroková sadzba vo výške 22,48%. Termín konečnej splatnosti bol uvedený „10/2014“.

153. Z oboch týchto zmlúv sa nedajú jednoznačne určiť termíny jednotlivých splátok ako celku, nakoľko splatnosť jednotlivých splátok k 20. dňu v mesiaci nie je priamo uvedená v texte zmlúv. Zo zmlúv o úvere teda nevyplýva presný termín splatnosti prvej splátky ako aj nasledujúcich splátok. Uvedené jednoznačne spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Formulárové zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.20313280 a č.20215086 neobsahujú údaj o splatnosti splátok, 1.splátky, iných poplatkov a konečnú splatnosť úveru z dôvodu absencie týchto údajov v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere podpísanej oboma účastníkmi zmluvného vzťahu, tak ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmlúv, preto aj z uvedeného dôvodu je nutné považovať poskytnutý úver na základe týchto zmlúv za bezúročný a bez poplatkov.

154. Podľa zák. ust. §9 ods. 2 písm. f) zák. o spotrebiteľských úveroch obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného údaj o konečnej splatnosti úveru. V oboch zmluvách absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch explicitne vyjadruje ako jednu z obligatórných náležitostí údaj o konečnej splatnosti. Tento údaj musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok úveru, nejednoznačne určený deň stanovený počtom dní od uzavretia zmluvy), najmä keď v danom prípade splatnosť jednotlivých splátok k 20. dňu v mesiaci nie je priamo uvedená v texte zmlúv. Dôsledkom absencie údajov o konečnej splatnosti úveru je, že úvery je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na judikatúru uvedenú vyššie pri absencii týchto náležitostí v skôr preskúmaných zmluvách.

155. Zároveň je potrebné uviesť, že aktom, ktorý by spotrebiteľa zaväzoval nie sú ani Podmienky k zmluvám, ktoré nie sú podpísané (§ 40 ods. 1, 3 OZ; porov. 2Cdo 245/2010) a navyš bez platnej inkorporačnej doložky (uvedená drobným písmom v bodoch zmlúv označených ako „Vyhlásenie zmluvných strán“).

156. Pri oboch zmluvách je potrebné rovnako poukázať na § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. V predmetnej zmluve č. 20215086 bola uvedená RPMN vo výške 22,48 %, a v zmluve č. 20313280 vo výške 23,58% pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená v zmluve č. 20215086 sadzba 23,02 % a pri zmluve č. 20215280 vo výške 23,80 % (výpočet bol realizovaný prostredníctvom internetovej kalkulačky <<https://www.fininfo.sk/fininfo/fiq/financne-kalkulacky/kalkulacka-rpmn/>>. Súd pri tomto výpočte vychádzal pri zmluve č.20313280 z výšky úveru 355,- eur, výšky splátky úveru 15,44 eur pri ich počte 31 a pri zmluve č.20215086 z výšky úveru 341- eur, výšky splátky úveru 15,44 eur pri ich počte 29. Z daného vyplýva, že v zmluvách je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku. Žalobca totiž do výpočtu nezarátal poplatok za poistenie ako doplnkovú službu. Zo samotného formulára úverových zmlúv nevyplýva, že sa jedná o dobrovoľnú službu, ktorá nemá byť súčasťou RPMN. Poistenie mal žalobca vopred uvedené vo formulári drobným písmom a spotrebiteľ automaticky s podpisom zmluvy uzatváral toto poistenie, hoci by takúto doplnkovú službu výslovne nežiadal.

157. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery obdobných úverov v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov (29 a 31 splátok) v októbri 2012 činil úrok 11,57 % p.a., (nové obchody) a v máji 2012 činil úrok 11,15%. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne u oboch úverov prevyšovala mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Žalobcovi tak nárok na úroky na základe posudzovaných zmlúv nepatrí.

158. Všetky popísané skutočnosti nasvedčujú tomu, že zmluvy č.20313280 a č.20215086 boli bezúročné, preto rozsah záväzku z nich deklarovany v zmluve z 3.9.2013 nebol správny a v skutočnosti mal byť jeho rozsah menší. Uvedené samo osebe v nadväznosti na vyššie uvedený výklad spôsobuje neplatnosť zmluvy z 3.9.2013 (§1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch), keďže zhoršuje podmienky splácania pre žalovanú spotrebiteľku (musela uhrádzať záväzok vo väčšom rozsahu, ako bola povinná).

Táto zmluva bola nahradená zmluvou z 23.1.2015, ktorou došlo k refinancovanej úvere zo zmluvy 3.9.2013, čo je aj ďalším dôvodom neplatnosti zmluvy z 23.1.2015.

159. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou dňa 01.06.2012 tiež zmluvu o pôžičke č.5014696, pričom schválená výška pôžičky predstavovala sumu 1602,68 eur, ktorú mala žalovaná uhradiť v 79 splátkach a celková suma pôžičky predstavovala 3531,30 eur, výška mesačnej splátky sumu 44,70 eur a ročná úroková sadzba 32 %. RPMN bola uvedená vo výške 32%. Z obsahu tejto zmluvy sa nedajú jednoznačne určiť termíny jednotlivých splátok ako celku, nakoľko splatnosť jednotlivých splátok k 20. dňu v mesiaci nie je priamo uvedená v texte zmlúv. Nevyplýva z nej tak presný termín splatnosti prvej splátky ako aj nasledujúcich splátok. Neobsahuje tak údaj o splatnosti splátok, 1. splátky, iných poplatkov a konečnú splatnosť úveru z dôvodu absencie týchto údajov v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere podpísanej oboma účastníkmi zmluvného vzťahu, tak ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. f) a písm. k) zák. o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmlúv, preto aj z uvedeného dôvodu je nutné považovať poskytnutý úver na základe tejto zmluvy za bezúročný a bez poplatkov.

160. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery obdobných úverov v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov (79 splátok) v júni 2012 činil úrok 13,58 % p.a., (nové obchody). Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšovala mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Žalobcovi tak nárok na úroky na základe zmluvy nepatrí.

161. Všetky popísané skutočnosti nasvedčujú tomu, že aj zmluva č.5014696 bola bezúročná, preto rozsah záväzku z nich deklarovaný v zmluve z 3.9.2013 nebol správny a v skutočnosti mal byť jeho rozsah menší. Uvedené samo osebe v nadväznosti na vyššie uvedený výklad spôsobuje neplatnosť zmluvy z 3.9.2013 (§1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch), keďže zhoršuje podmienky splácania pre žalovanú spotrebiteľku (musela uhrádzať záväzok vo väčšom rozsahu, ako bola povinná). Táto zmluva bola nahradená zmluvou z 23.1.2015, ktorou došlo k refinancovanej úvere zo zmluvy 3.9.2013, čo je aj ďalším dôvodom neplatnosti zmluvy z 23.1.2015.

162. Ako ďalej vyplynulo z bodu III. zmluvy, žalovaná uzavrela pôžičku z dôvodu, aby sa z poskytnutej pôžičky uhradili jej záväzky z iných spotrebiteľských zmlúv, ktoré sú špecifikované v uvedenom bode. Jednalo sa o zmluvu č.1986789 z 03.09.2010, kde výška záväzku predstavovala 140,59 eur, zmluvu č.20089508 z 17.06.2011, kde výška záväzku predstavovala 362,09 eur. Žalovanej bola zároveň poskytnutá hotovosť v sume 1100,- eur. Žalobca na základe výzvy súdu predmetné zmluvy predložil.

163. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili spolu dňa 13.09.2010 zmluvu o pôžičke č.1986789, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku v sume 340 eur na kúpu spotrebného tovaru. Žalovaná pri podpise zmluvy uhradila akontáciu 85 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 29 mesačných splátkach v sume 15 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 520 eur. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 22,79% a ročná úroková sadzba vo výške 22,79%. Termín konečnej splatnosti bol uvedený „2/2013“. Všeobecné obchodné podmienky boli písané drobným, takmer nečitateľným písmom. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pôžičke sa mali stať Podmienky a Všeobecné obchodné podmienky podľa bodu zmluvy označeného „Vyhlásenie zmluvných strán“.

164. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili 17.06.2011 zmluvu o pôžičke č.20089508 na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku v sume 549,10 eur („Schválená výška pôžičky“) na kúpu spotrebného tovaru. Žalovaná pri podpise zmluvy uhradila akontáciu v sume 578 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 24 mesačných splátkach v sume 28,90 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 742,66 eur. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 26,23 % a ročná úroková sadzba vo výške 26,23 %. Termín konečnej splatnosti bol uvedený „06/2013“. Všeobecné obchodné podmienky boli písané drobným, takmer nečitateľným písmom. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pôžičke sa mali stať Podmienky a Všeobecné obchodné podmienky podľa bodu zmluvy označeného „Vyhlásenie zmluvných strán“.

165. Z oboch týchto zmlúv sa nedajú jednoznačne určiť termíny jednotlivých splátok ako celku, nakoľko splatnosť jednotlivých splátok k 20. dňu v mesiaci nie je priamo uvedená v texte zmlúv. Zo zmlúv o úvere teda nevyplýva presný termín splatnosti prvej splátky ako aj nasledujúcich splátok. Uvedené

jednoznačne spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Formulárové zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.1986789 a č.20089508 neobsahujú údaj o splatnosti splátok, 1.splátky, iných poplatkov a konečnú splatnosť úveru z dôvodu absencie týchto údajov v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere podpísanej oboma účastníkmi zmluvného vzťahu, tak ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmlúv, preto aj z uvedeného dôvodu je nutné považovať poskytnutý úver na základe týchto zmlúv za bezúročný a bez poplatkov.

166. Podľa zák. ust. §9 ods. 2 písm. f) zák. o spotrebiteľských úveroch obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného údaj o konečnej splatnosti úveru. V oboch zmluvách absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch explicitne vyjadruje ako jednu z obligatórných náležitostí údaj o konečnej splatnosti. Tento údaj musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok úveru, nejednoznačne určený deň stanovený počtom dní od uzavretia zmluvy), najmä keď v danom prípade splatnosť jednotlivých splátok k 20. dňu v mesiaci nie je priamo uvedená v texte zmlúv. Dôsledkom absencie údajov o konečnej splatnosti úveru je, že úvery je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na judikatúru uvedenú vyššie pri absencii týchto náležitostí v skôr preskúmaných zmluvách.

167. Zároveň je potrebné uviesť, že aktom, ktorý by spotrebiteľa zaväzoval nie sú ani Podmienky k zmluvám, ktoré nie sú podpísané (§ 40 ods. 1, 3 OZ; porov. 2Cdo 245/2010) a navyše bez platnej inkorporačnej doložky (uvedená drobným písmom v bodoch zmlúv označených ako „Vyhlásenie zmluvných strán“).

168. Všetky popísané skutočnosti nasvedčujú tomu, že zmluvy č. 1986789 a č.20089508 boli bezúročné, preto rozsah záväzku z nich deklarovaný v zmluve z 1.6.2012 nebol správny a v skutočnosti mal byť jeho rozsah menší. Uvedené samo osebe v nadväznosti na vyššie uvedený výklad spôsobuje neplatnosť zmluvy z 1.6.2012 (§1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch), keďže zhoršuje podmienky splácania pre žalovanú spotrebiteľku (musela uhrádzať záväzok vo väčšom rozsahu, ako bola povinná). Táto zmluva bola nahradená zmluvou z 3.9.2013, ktorou došlo k refinancovaniu úveru zo zmluvy 1.6.2012, čo je aj ďalším dôvodom neplatnosti zmlúv z 3.9.2013 a z 23.1.2015.

169. Ako vyplýva z predložených zmlúv a jednotlivých prehľadov splácania, v úverovom prípade č.5014696 žalovaná uhradila spolu sumu 2149,87 eur, pričom jej zmluvou bolo poskytnutých 1602,68 eur (1100 eur bolo žalovanej poskytnutých v hotovosti a zvyšná suma na refinancovanie predchádzajúcich úverov), v úverovom prípade č.20215086 žalovaná uhradila spolu sumu 457,66 eur, pričom jej zmluvou bolo poskytnutých 341,- eur, úverovom prípade č.20313280 žalovaná uhradila spolu sumu 415,60 eur, pričom jej zmluvou bolo poskytnutých 355,- eur, v úverovom prípade č. 1986789 žalovaná uhradila spolu sumu 510,59 eur, pričom jej zmluvou bolo poskytnutých 340,- eur, v úverovom prípade č.20089508 žalovaná uhradila spolu sumu 688,39 eur, pričom jej zmluvou bolo poskytnutých 549,10 eur.

170. Na základe uvedených zmlúv tak mala žalovaná žalobcovi vrátiť najviac sumu 2685,10 eur, ktoré jej boli poskytnuté na kúpu spotrebného tovaru prípadne v hotovosti, pričom celkovo k týmto zmluvám uhradila 4222,11 eur, teda uhradila viac ako bola povinná, preto žalobcovi už nevznikol žiaden nárok na vrátenie prípadného bezdôvodného obohatenia. Žalobu žalobcu tak súd musel v celom rozsahu zamietnuť.

171. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalovanej bolo celkovo právnym predchodcom žalobcu na základe všetkých posudzovaných zmlúv poskytnutých najviac 5354,26 eur a žalovaná k predmetným zmluvám uhradila celkovo prinajmenšom 12.778,58 eur, čo vyplýva zo žalobcom predložených prehľadov splátok a úhrad týkajúcich sa jednotlivých zmlúv.

172. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že došlo k zhoršeniu podmienok splácania uzatvorením novej zmluvy a to 01.06.2012, 03.9.2013 a 23.01.2015 oproti pôvodným zmluvám, nakoľko v nich boli buď dojednané neprimerane vysoké úroky, alebo boli všetky úvery bezúročné a bez poplatkov. Takýmto spôsobom si uzatvorením novej zmluvy právny predchodca žalobcu zabezpečil vymoženie pohľadávok, na ktoré by inak nemal nárok.

173. Žalobcovi by na základe zmluvy z 23.01.2015 mohol vzniknúť iba nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak už z dostupných listinných dôkazov je zrejmé, že žalovaná už žalobcovi celkovo z daného právneho vzťahu uhradila viac, ako bola povinná. Žalobcovi preto ani takýto nárok nevznikol.

174. Navyiac nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy zo dňa 23.01.2015 by bol s poukazom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s § 107 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčaný. Finančné prostriedky boli žalovanej poskytnuté najneskôr dňa 23.01.2015, pričom žaloba bola na súde podaná až dňa 30.09.2020, teda aj trojročná objektívna premlčacia doba žalobcovi v danom prípade uplynula najneskôr v priebehu roku 2018.

175. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

176. Súd na záver udáva, že neboli naplnené predpoklady ustanovené v § 282 CSP, z ktorého vyplýva, že pokiaľ žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku. Žalovaná žiadala žalobu žalobcu zamietnuť, preto neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre uznanie tak, ako to predpokladá ust. § 282 CSP. Okrem toho v prejednávanej veci sa jedná o spor spotrebiteľský, kedy spotrebiteľ požíva zvýšenú ochranu tak, ako to predpokladá ust. § 290 až 306 CSP a s prihliadnutím na túto zvýšenú ochranu zo strany súdu vo vzťahu k žalovanej, t.z. vo vzťahu k spotrebiteľovi z čoho vyplýva s prihliadnutím na ust. § 295 CSP, súd môže výnimočne vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli, preto sa vo vzťahu k spotrebiteľovi prikláňa k tzv. vyšetrovaciemu princípu, pokiaľ je to potrebné pre rozhodnutie vo veci (porovnaj Krajský súd Trenčín sp.zn. 5Co/244/2017 zo dňa 08. 11. 2017).

177. V prípade spotrebiteľských sporov nie je uznanie dlhu žalovaným - spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by zbavovala súd povinnosti preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Pričilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznajú, a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach, z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a pod. (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/79/2015 zo dňa 25. 2. 2016).

178. Ani z prípadného samotného konštatovania spotrebiteľa na pojednávaní, že so žalobou súhlasí, ešte nemožno vyvodiť záver, že nárok žalobcu uznal. Článok 11 CSP neumožňuje súdu, aby vyvodzoval obsah procesného úkonu a robil z neho závery, ktoré z neho v skutočnosti nevyplývajú (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 23Cdo 87/2011). Prejav žalovaného, že uznáva žalobu je možné interpretovať napr. aj tým, že je si vedomý toho, že určité záväzky voči žalobcovi nesplnil. Keďže žalovaný môže uznať nárok žalobcu čo i len do určitej výšky alebo čo do základu, tento prejav uznania musí byť natoľko určitý, aby nevyvolával pochybnosti o tom, čo bolo jeho obsahom. Samotný prejav žalovaného, že so žalobou súhlasí za takýto určitý prejav podľa nemožno považovať (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8Co/92/2019 z 29. 06.

179. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

180. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

181. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

182. V danom konaní bol žalobca neúspešný, pretože súd žalobu zamietol. Z uvedeného vyplýva, že v konaní bola plne úspešná žalovaná, ktorej patrí nárok na priznanie náhrady trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.